

פרשת ואתחנן

ואתחנן על ה' - מדוע התפלל משה דוקא כמניין ואתחנן?

הפני יהושוע עושה חשבון יפה מנין שמשה התפלל תפילות כמניין ואתחנן ומדוע.

"והיינו לפי מאי דאיתא במדרש ובפרש"י בחומש בפרשת ואתחנן אל ה' **בעת ההיא** פירש"י: 'לאחר שכבש ארץ סיחון ועוג אמר דמיתי שמא הותר הנדר' נמצינו למידים שלפני זה לא היה פתחון פה למשה להתפלל שיכנס לארץ ישראל כיון שהיה ע"י שבועה של הקב"ה באומרו '**לכן** לא תביאו' **ולכן** לשון שבועה היא, עד שהגיעה העת לומר שמא הותר הנדר והיינו ע"י כבישת ארץ סיחון ועוג כמו שמצינו בפרשת דברים שאמר הקב"ה למשה ראה נתתי בידך את סיחון מלך חשבון האמורי ואת ארצו החל רש וגו' היום הזה אחל תת וגו' ויש במדרש ובפרש"י שכפה שר של אמוריים של מעלה תחת רגליו של משה כו' נמצא שלפי"ז מאותו יום ואילך היה פתחון פה למשה להתפלל ולומר שמא הותר הנדר.

ודיבור זה בכל פרשה זו היה בט"ו באב כדאיתא בפ' יש נוחלין (ב"ב דף קכ"א ע"א) דהיינו ביום שכלו בו מתי מדבר דכתיב 'ויהי כאשר תמו' (ע"ש בפרש"י ותוס') וא"כ צא וחשוב: מן ט"ו באב עד ז' באדר יום שמת בו משה, כשתחשוב החדשים על הסדר אחד מלא ואחד חסר עולה **מאתיים** יום (דהיינו ד' מלאים וג' חסרים ועוד ז' ימים) ואם היה מתפלל משה בכל אותן ימים **ג' תפילות** בכל יום היה **שש מאות** תפילות, רק שידוע שבשבת אין היחיד שואל צרכיו וא"כ **כשתסיר כ"ח שבתות** (שהיו באותן ימים של מאתיים יום) נשאר **מאה שבעים ושתיים ימים**, - כפול - **ג' תפילות** בכל יום הרי **תקי"ו** אמנם שתפלת **ט"ו בעצמו** כיון שלא היה הדיבור מתייחד עם משה אלא ביום ולא בלילה א"כ באותו יום **ט"ו** לא היה מתפלל כי אם שתי תפלות **הרי לך חשבון מכון שתקט"ו תפלות התפלל משה מאותו יום ט"ו באב עד יום מותו שהוא ז' באדר** שמת בו **בשעת מנחה** (כדאיתא במדרש), כן נראה לי נכון. ובדרוש העליתי עוד שזה פירוש הפסוק 'רב לך אל תוסף דבר אלי עוד' שאילו התפלל משה עוד תפלה אחת שהם תקי"ו ועולה ו' פעמים כמנין אלקים היה ממתיק בזה ו' בתי דינין האמורין בפרק במה בהמה והיה נענה בתפלתו, לכך אמר לו 'אל תוסף דבר'"

מקור: פני יהושע - (ברכות לב.)